

komme under Afstemning, hvis a. forkastes, og jeg har tænkt mig den Mulighed, at der maaskee vel kunde være dem, der vilde stemme for b. og ikke for a. Personlig opfatter jeg det saaledes, at det dog vil være mindre rigtigt, og at det praktisk vil stille sig saaledes, at naar de, som have under 400 Rd. Indtægt, kunne erholde Medsættelse uden at have brugt Selvangivelse eller uden at have indgivet Begjæring derom, medens derimod alle de, som havde større Indtægt, ikke kunde erholde det paa Grund af, at deres Indtægt var over 400 Rd., om de end havde indgivet Begjæring derom, saa vilde det ved Skatteansættelsen bringe vel megen Forvirring tilstede og bringe vel megen Misforstaaelse tilveie. Jeg skulde derfor anbefale, at begge disse Forslag blive vedtagne, og jeg skulde, som sagt, helst ønske, at Underændringsforslaget Nr. 14 ikke blev vedtaget; imidlertid maae jo de, som ønske Nr. 13, b. vedtaget og ikke a., naturligviis stemme derfor. De to andre Underændringsforslag under Nr. 20 angaae Forslaget Nr. 19. Saaledes som dette Forslag Nr. 19 staaer, gaaer det ud paa, at, medens Lovforslaget, som det er affattet, ikke tillader Nogen at klage over Andres Ansættelse, skulde det efter dette Forslag være Enhver tilladt at klage ogsaa over Andres Ansættelse. Affattelsen af Stykket er omtrent den, som har været optagen baade i Regeringsforslaget og i begge de Forslag, der forelaae fra Landstinget. Jeg har tænkt mig, at der kunde blive gjort den Indbenning imod det, at det burde være enhver **Skatteyder**, og at man vilde have den Mulighed afflaaren, at ogsaa Andre end Skatteydere kunde klage, og de, som maatte have den Betragtning, maae derfor stemme for det første Underændringsforslag Nr. 20. Det andet Underændringsforslag, som findes under Nr. 20, har jeg stillet, fordi jeg, ved ngiere at gjennemlæse Lovforslaget, som det er affattet, saa, at der kunde gøres den Indbenning mod Hovedændringsforslaget, at Reglerne i Lovforslaget for Overstattecommissionerne ikke vare affattede med dette Hensyn, og at det maaskee af den Grund kunde være nødvendigt at indskrænke Udgangen til at klage blot for Skattecommissionerne eller Skattecommissairerne. Absolut nødvendigt

antager jeg ikke, at det er, og jeg vil derfor henstille til de ærede Medlemmers Bedømmelse, hvorvidt de troe, at det vil være nødvendigt at vedtage dette Forslag eller ikke, og særlig kunde jeg ønske at høre den ærede Ordførers Betragtninger derover. Dette med Hensyn til disse Ændringsforslag. Da jeg har Ordet, maa det maaskee være mig tilladt at udtale min personlige Anskuelse om Lovforslagets Stilling i Almindelighed, men før jeg gaaer dertil, skal jeg dog med et Par Ord omtale Noget, der blev udtalt af et æret Medlem i Formiddagsmødet, jeg troer, det var det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage), som jeg ikke seer for Dieblikket, da han omtalte Taxationen. Hans Ord lød omtrent som saa: „Efter Selvangivelse behøver man ikke at taxere, men hvis der ikke er Selvangivelse, saa skal man taxere“. Jeg troer, at det vil være en meget farlig Betragtning at komme ind paa, idet denne Betragtning gjenneført vil sige omtrent som saa: Alle Selvangivende skulle ansættes efter Indtægt og blot efter Indtægt, alle Kjøbstadbeboere og Kjøbenhavnbeboere ligeledes, alle Haandværkere, Handlende osv. ligeledes; kun for Landbrugere skulde der gøres den Undtagelse, at man kunde taxere deres Eiendomme og ansætte dem til Indtægt derefter uden Hensyn til, om de havde haft nogen Indtægt deraf eller ikke, og det vilde vistnok være en temmelig stor Ubillighed. Jeg troer, at det ærede Udvalg har indrymmet dette, idet det har foreslaaet, at Ordet „kunne“, som tidligere har været omtvistet, skulde gaae ud. Det Forslag, som er forelagt af den ærede Finanzminister, havde dog, saavidt jeg kan see, Noget af denne Betragtning i sig, idet der var den omtalte Hartkornsparagraph, som jeg troer havde Noget af denne Betragtning til Grundlag, men den er jo udstemt, og derved antager jeg, at det er givet tilkjende, at man ikke skal gaae frem paa den Maade. Desuden er der jo af det ærede Medlem, som jeg først sigtede til, tidligere udtalt, at naar der var Tale om Forholdet mellem By og Land, saa vare Byerne slet ikke forurettede overfor Landet, idet deres Skatter i det Hele ikke vare forholdsvis for høie, og jeg kan derfor ikke see rettere, end at, hvis der skulde foregaae en Hartkornansættelse, saa maatte der foregaae en lignende